

РЕШЕНИЕ

№ 3600

гр. София, 27.06.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав, в
публично заседание на 05.06.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова, като разгледа дело номер **504** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 118 от Кодекса за социалното осигуряване (КСО).

Образувано е по повод жалба вх. № 1118 от 17.01.2012 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № ЖП – 34 от 12.01.2012 г. по описа на НОИ, подадена от К. П. Г., жив. [населено място], [улица] срещу решение № 624 от 21.12.2011 г. на главния директор на СУ “СО”, с което е отхвърлена жалбата му срещу разпореждане № [ЕГН]/1 от 14.10.2011 г. на ръководител “ПО” като неоснователна.

С жалбата се иска да бъде отменено като незаконосъобразно оспореното решение поради противоречие с материалноправните разпоредби, съществено нарушение на административно производствените правила и несъответствие с целта на закона. Искане се съда да отмени изцяло акта на главния директор на СУ “СО”.

В хода на съдебното производство жалбоподателят редовно призован се явява лично и с процесуалния си представител адв. Ж.. Поддържат жалбата и предлагат съда да постанови съдебен акт, с който да отмени решението на ответника по доводите изложени в нея. Моли да се приложи чл. 84 КСО, независимо че приетата по делото експертиза е посочила друг размер, тъй като към датата на смъртта на съпругата на оспорвания, същата е получавала пенсия в размер на 318 лева. Претендира сторените разноски по делото.

Ответната страна – главният директор на Столично управление „Социално осигуряване“, чрез процесуалния си представител юрк. С. поддържа, че жалбата е неоснователна, а обжалваният административен акт е законосъобразен.

Административен съд София град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка: Със заявление №05005344/11.10.2011 г. К. Г. прави искане за отпускане на добавка по чл.84 от КСО от пенсията на починалата му на 17.09.2011 г. съпруга Л. С..

С разпореждане №[ЕГН]/1 от 14.10.2011 г. на Ръководител "ПО", обжалвано в настоящето производство, на К. Г. е отпусната добавка по чл. 84 от КСО в размер 26,5% от 195,87 лв. /Сборът от следващия се размер на получаваните лична пенсия за ОСВ и социална пенсия за инвалидност от починалата му съпруга/.

От данните в пенсионното досие на наследодателката Л. С. е видно, че с разпореждане №110585/26.03.1992 г. на Ръководител "ПО" ѝ е отпусната лична пенсия за изслужено време и старост по чл.2 от ЗП/отм./, считано от 01.12.1991 г., изчислена от брутното ѝ трудово възнаграждение за периода 01.12.1988 г.-30.11.1991 г.-21460,00 лв., при зачетен стаж 31 години, 2 месеца и 18 дни. При определяне размера на пенсията ѝ от 01.04.1996 г. на основание чл. 46а от ЗП/отм. / е допусната техническа грешка, изразяваща се в неправилно въведени данни за базисния период, от който е определен размера на пенсията. Неправилно е введен базисен период 12.1981 г. - 11.1991 г., вместо 12.1988 г. - 11.1991 г., което е довело до неправилно изчислен индивидуален коефициент 1,935. Допуснатата грешка е довела до неправилно определяне на получаваната пенсия за ИВС от Л. С. в по-голям размер от следващия се по закон. От 01.01.2000 г. пенсията е преизчислена на основание §7 от ПЗР на КСО без премия за неправилно определения индивидуален коефициент и приравнена на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл.68 от КСО. В резултат на неправилно изчисления от 01.04.1996 г. индивидуален коефициент, личната ОСВ пенсия е определяна в по-голям размер от следващия се при всички последващи осъвременявания и преизчисления.

С разпореждане №[ЕГН]/4 от 05.11.2010 г. на Л. С. е отпусната и социална пенсия за инвалидност по чл.90, ал.1 от КСО, считано от 14.07.2010 г. Последвало е ново разпореждане от 09.05.2011 г.(л.6), от което се установява, че наследодателката на е определена пенсия за осигурителен стаж и възраст в размер на 287,88 лева, лично социална пенсия за инвалидност в размер на 30,26 лева и добавка за чужда помощ в размер на 75,65 лева или месечна сума за изплащане в размер на 393, 79 лева.

С оспорваното разпореждане № [ЕГН]/1 от 14.10.2011 г. на Л. С. е поправена посочената по-горе техническа грешка като в него е записан правилния период 01.12.1988 г. – 30.11.1991 г. и е определен индивидуален коефициент – 1,147, вместо 1,935. Разпоредено е от 01.10.2011 г. на жалбоподателя да се изплаща пенсия в размер на 326,65 лева, като в тази сума е включена и добавката по чл. 84 от КСО. С последващо разпореждане № [ЕГН] от 28.10.2011 г. е извършено преизчисляване на пенсията на наследодателката на жалбоподателя и е определена пенсия за ИВС в размер на 244,39 лева и лична социална пенсия в размер на 30,26 лева и добавка за чужда помощ от 75,65 лева. Така определената на Л. С. е спряна считано от 30.09.2011 г. на основание чл. 96, ал.1, т.1 от КСО.

От представеното пенсионно досие на Л. С. се установява, че с Разпореждане № [ЕГН] от 03.07.2000 г. , пенсията ѝ за ОСТ е преизчислена към 31.12.1999 г. като за база е взет средно месечен осигурителен доход за 1999 г. – 348,40 лв. и е определена пенсия в размер на 114,52 лева. На базата на това разпореждане с други последващи пенсията ѝ е осъвременявана до 01.10.2008 г., когато с нарочно разпореждане е преизчислена на база средномесечен осигурителен доход за 2007 г. – 398, 17 лева. На базата на този

доход (за 2007 г.) са и последващите разпореждания, издавани от ПО до процесното. В хода на съдебното производство бе допусната, изслушана и приета без оспорване от страните Съдебно – счетоводна експертиза. Така приетата експертиза не се кредитира от съда в частта на направените изчисления като суми, тъй като вещото лице не се е съобразило с факта, че допуснатата грешка е по вина на органа, както и с разпоредбата на § 7а от КСО.

Като доказателства по делото са приети представените с жалбата, пенсионната преписка на жалбоподателя и изисканото от съда пенсионно досие на наследодателката на К. Г..

При така установената фактическа обстановка Административен съд София град, 8 –ми състав направи следните правни изводи:

Видно от представеното известие за доставяне AR 1100013936433 оспореното решение № 624 от 21.12.2011 г. на главния директор на СУ “СО” е връчено на К. С. на 30.12.2011 г., а жалбата е подадена чрез административния орган на 12.01.2012 г., следва изводът, че е спазен 14 дневният срок по чл. 118 от КСО, поради което жалбата е допустима.

Разгледана по същество същата е ОСНОВАТЕЛНА

Видно от данните по делото правилно и законосъобразно органът по пенсионирането допуснал изменение на пенсията на Л. Г. С. с разпореждане № [ЕГН]/1 от 14.10.2011 г. като е приложил на първо място нормата на 98, ал.3 от КСО, според която явните фактически грешки в разпорежданията се поправят от органа, който ги е постановил. Тази поправката има действие от деня на отпускането, изменянето, осъвременяването, спирането, възобновяването, прекратяването или възстановяването на пенсията. В настоящия случай действието на тази поправка е започнало с датата на издаването на процесното разпореждане, тъй като с него е извършено изменението на пенсията на наследодателката на жалбоподателя, защото на основание чл. 100 от КСО и § 22и от ПЗР на кодекса е определена пенсията ѝ за ОСВ. Също така с това разпореждане е взет предвид правилно определеният ѝ индивидуален коефициент – 1,147, който до този момент неправилно е бил изчислен на 1,935.

Настоящият съдебен състав след като съобрази релевантните норми установи, че в посоченото разпореждане пенсионните органи са взели за база осъвременяването на пенсията на Л. С. на база средномесечния осигурителен доход за страната за 2007 г. без да вземе предвид обстоятелството, че допусната явна фактическа грешка е възникнала през 1996 г., поради което е необходимо да се вземе предвид при новото изчисление законово предвиденото осъвременяване с взимане на осигурителния доход за 1999 г. Поради тази причина е определена неправилно пенсията на ОСВ на Л. С. на 170,65 лева.

Тази корекция е направена с последващо разпореждане № [ЕГН] от 28.10.2011 г. на ръководителя на „ПО” като на първо място пенсията на починалата съпруга на жалбоподателя е изменена при правилния индивидуален коефициент – 1,147 и при средномесечен осигурителен доход за страната за 1999 г. – 180,05 г. Доходът за изчисляването размера на пенсията е определен на 206,52 лева. Същият е умножен по 31,17% на основание чл. 70, ал.1 от КСО и е получен размер на пенсията 64,37 лева, който е по-неблагоприятен от получавания до момента, поради което последният е запазен. Извършено е актуализиране на пенсията за времето от 10.06.2001 г. – 01.07.2008 г. по реда на § 7, ал.1 от КСО и по аргумент от ал.2 от същата норма е запазен достигнатия размер.

От 01.04.2009 г. е извършено ново преизчисление на пенсията на основание § 22з, ал.2 от КСО. Последното преизчисление на пенсията на Л. С. е считано от 01.07.2009 г. съгласно чл. 100 от КСО и § 22и от ПЗР на КСО. Пенсията е определена на 244,39 лева. Към този размер е добавена личната социална пенсия за инвалидност в размер на 30,26 лева и добавка за чужда помощ - 75,65 лева. В заключение на това разпореждане ръководителят "ПО" е посочил, че с него се поправя разпореждане от 01.01.2000 г. и всички последващи относно грешен базисен период, индивидуален коефициент и размер на личната пенсия за ОСВ на Л. С..

Следователно от тази последно определена пенсия е необходимо да се изчисли добавката по чл. 84, ал.1 от КСО на жалбоподателя, като се има предвид, че тази добавка е в размер на 26,5 %от пенсията или сборът от пенсиите на починалата съпруга. По силата на чл.49, ал.5 от НПОС добавката по чл.84 от КСО се определя и изплаща в съответния размер по чл.84. ал.1 от КСО от социалната пенсия за старост, ако починалият съпруг/съпруга е получавал пенсия, която не може да преминава в наследствена.

Съгласно чл.80, ал.1 от КСО получаваната от Л. С. социална пенсия за инвалидност по чл.90 от КСО не може да преминава в наследствена, поради което правилно при определяне размера на следващата се добавка за този вид пенсия е взет предвид размера на социалната пенсия за старост.

Размерът на добавката по чл.84 от КСО е неправилно определен на 51,93 лв., защото неправилно е взет размера на пенсията на Л. С. по вече посочените съображения, поради което следва да се отмени решението на главния директор на СУ "СО" и да се върне преписката с указание за ново изчисление като вземе предвид определения размер на пенсията с разпореждане № [ЕГН] от 28.10.2011 г. в процент от следващите се пенсии на наследодателката, както следва: лична пенсия за ОСВ /100% от 244,39/ - 244,39 лв.; лична социална пенсия за инвалидност /25% от 121.03 лв./ 30,26лв. или общ размер пенсии на наследодателя 274,65 лв. и размер на добавката /26,5% от 274,65 лв./ 72,78 лв.

С оглед изхода на спора и направеното от жалбоподателя искане, на ответната страна следва да бъде осъдена да заплати направените от жалбоподателя разноси в размер на 190 лева, представляващи възнаграждение на вещото лице по приета ССЕ, не следва да се присъди адвокатско възнаграждение, тъй като на представения договор за правна защита и съдействие е посочено само договорено възнаграждение, без да е отбелязано същото да е внесено.

Водим от горното и на основание чл. 118, ал. 2 КСО във връзка с чл. 172, ал. 2, предл. 2 от АПК, Административен съд София град, I отделение, 8 –ми състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата на К. П. Г. от [населено място] решение № 624 от 21.12.2011 г. на директора на Столично управление „Социално осигуряване", с което е потвърдено разпореждане № [ЕГН]/1 от 14.10.2011 г. на ръководителя на „Пенсионно осигуряване" при РУСО [населено място].

ВРЪЩА делото като преписка на административния орган - ръководител по „Пенсионно осигуряване" в СУСО за произнасяне по заявление № 05005344 от 11.10.2010 г. на К. П. Г. за определяне на добавка на основание чл. 84, ал.1 от КСО към личната му пенсия при съобразяване със задължителните указания по

тълкуването и прилагането на закона, дадени с мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Столично управление „Социално осигуряване" да заплати на К. П. Г. [ЕГН] направените по делото разноски в размер на 190 (сто и деветдесет) лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщението и изпращането на страните на препис от решението, че е изготвено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: